

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2015/1775

z dnia 6 października 2015 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1007/2009 w sprawie handlu produktami z fok i uchylające rozporządzenie Komisji (UE) nr 737/2010

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1007/2009 ⁽³⁾ zostało przyjęte w celu usunięcia przeszkód w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego z uwagi na różnice występujące w przepisach krajowych regulujących handel produktami z fok. Środki te zostały przyjęte w odpowiedzi na obawy społeczeństwa co do przestrzegania zasad dobrostanu zwierząt przy zabijaniu fok oraz możliwej obecności na rynku unijnym produktów uzyskanych z fok zabijanych w sposób powodujący u nich nadmierny ból, stres, strach i inne formy cierpienia. Obawy te znalazły potwierdzenie w informacjach, z których wynika, że w szczególnych warunkach, w jakich odbywają się polowania na foki, nie jest możliwe stałe i skuteczne stosowanie prawdziwie humanitarnej metody zabijania. Aby zrealizować ten cel, w rozporządzeniu (WE) nr 1007/2009 ustanowiono, jako ogólną zasadę, zakaz wprowadzania do obrotu produktów z fok.
- (2) Jednocześnie polowanie na foki jest integralną częścią uwarunkowań społeczno-gospodarczych, nawyków żywieniowych, kultury i tożsamości Eskimosów i innych społeczności autochtonicznych, w znacznym stopniu przyczyniając się do ich utrzymania i rozwoju, zapewniając żywność i dochód, które są potrzebne do życia oraz trwałej egzystencji społeczności, a także zapewniają ochronę i ciągłość jej tradycyjnego bytowania. Z tych powodów polowania na foki prowadzone tradycyjnie przez Eskimosów i inne społeczności autochtoniczne nie wzbudzają takich samych obaw społeczeństwa jak polowania na foki prowadzone głównie w celach handlowych. Ponadto uznaje się powszechnie, że nie należy naruszać podstawowych, gospodarczych i społecznych interesów Eskimosów i innych społeczności autochtonicznych, co jest zgodne z Deklaracją praw ludów tubylczych ONZ

⁽¹⁾ Opinia z dnia 27 maja 2015 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 8 września 2015 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 1 października 2015 r.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1007/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie handlu produktami z fok (Dz.U. L 286 z 31.10.2009, s. 36).

przyjętą dnia 13 września 2007 r. i z innymi istotnymi instrumentami międzynarodowymi. Co więcej, trzy państwa członkowskie (Dania, Niemcy i Hiszpania) ratyfikowały Konwencję dotyczącą ludności tubylczej i plemiennej w krajach niezależnych („Konwencja nr 169”), którą Międzynarodowa Organizacja Pracy przyjęła w dniu 27 czerwca 1989 r. (1). Z tych powodów w rozporządzeniu (WE) nr 1007/2009 zezwolono w drodze wyjątku na wprowadzanie do obrotu produktów z fok, jeżeli produkty te pochodzą z polowań prowadzonych tradycyjnie przez Eskimosów i inne społeczności autochtoniczne, a polowania te służą ich utrzymaniu i przyczyniają się do niego.

- (3) W świetle celu, jaki ma realizować rozporządzenie (WE) nr 1007/2009, należy uzależnić wprowadzanie do obrotu na rynku unijnym produktów z fok pochodzących z polowań prowadzonych przez Eskimosów i inne społeczności autochtoniczne od tego, czy polowania te prowadzone są z odpowiednim uwzględnieniem dobrostanu zwierząt, w sposób ograniczający w możliwie największym stopniu ból, stres, strach i inne formy cierpienia doświadczane przez zwierzęta łowne, biorąc jednocześnie pod uwagę styl życia Eskimosów i innych społeczności autochtonicznych oraz cel polowania, jakim jest utrzymanie tych społeczności. Przyznany wyjątek dotyczący produktów z fok pochodzących z polowań prowadzonych przez Eskimosów i inne społeczności autochtoniczne należy zatem ograniczyć do polowań, które przyczyniają się do utrzymania tych społeczności.
- (4) Rozporządzenie (WE) nr 1007/2009 zezwala również w drodze wyjątku na wprowadzanie do obrotu produktów z fok pochodzących z polowań, których jedynym celem jest trwałe gospodarowanie zasobami morskimi. Pomimo uznania znaczenia polowań, prowadzonych w celu trwałego gospodarowania zasobami morskimi, w praktyce rozróżnienie tego rodzaju polowań od polowań na dużą skalę, prowadzonych głównie w celach handlowych, może być trudne. Może to prowadzić do nieuzasadnionej dyskryminacji w odniesieniu do danych produktów z fok. Z tego względu wyjątek ten nie powinien już dłużej obowiązywać. Zniesienie wyjątku dotyczącego trwałego gospodarowania zasobami morskimi może jednak spowodować problemy w państwach członkowskich, w których martwe ciała fok pochodzące z legalnych polowań na foki używane są jako materiał do produktów z fok wprowadzanych na rynki lokalne sporadycznie i w niewielkich ilościach. W ocenie funkcjonowania, efektywności i skutków rozporządzenia (WE) nr 1007/2009 Komisja powinna zawrzeć informacje uzyskane od tych państw członkowskich dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) nr 1007/2009 zmienionego niniejszym rozporządzeniem. Zniesienie tego wyjątku nie będzie miało wpływu na prawo państw członkowskich do dalszego regulowania kwestii polowań prowadzonych w celu trwałego gospodarowania zasobami morskimi.
- (5) W celu zapewnienia, by wyjątek, który przyznaje się w odniesieniu do produktów z fok pochodzących z polowań prowadzonych przez Eskimosów i inne społeczności autochtoniczne, nie był wykorzystywany do produktów z fok pochodzących z polowania prowadzonego głównie w celach handlowych, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do ustanawiania, w stosownych przypadkach i na podstawie zebranych dowodów, zakazu wprowadzania do obrotu produktów z fok pochodzących z takiego polowania lub ograniczeń ilości produktów z fok pochodzących z takiego polowania, które mogą być wprowadzone do obrotu. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Ważne jest również, by Komisja prowadziła stosowne konsultacje z zainteresowanymi państwami pochodzenia i odpowiednimi zainteresowanymi podmiotami. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (6) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania rozporządzenia (WE) nr 1007/2009 należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze, tak by mogła ona doprecyzować ustalenia administracyjne w zakresie uznawania organów, które mogą poświadczać zgodność z warunkami dotyczącymi wprowadzania do obrotu produktów z fok, oraz w zakresie wydawania i kontroli dokumentów poświadczających, oraz by mogła doprecyzować przepisy administracyjne potrzebne zarówno do zapewnienia zgodności z warunkami dotyczącymi przywozu produktów z fok do użytku osobistego podróżnych lub ich rodzin, a także by mogła wydawać wskazówki techniczne. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (2).
- (7) Aby ułatwić wykonywanie rozporządzenia (WE) nr 1007/2009 i przewidzianych w nim wyjątków, Komisja powinna informować społeczeństwo i właściwe organy, w tym organy celne, o przepisach tego rozporządzenia oraz o zasadach, zgodnie z którymi można wprowadzać do obrotu produkty z fok pochodzące z polowań prowadzonych przez Eskimosów lub inne społeczności autochtoniczne.

(1) Konwencja nr 169 dotyczy, między innymi, prawa społeczności autochtonicznych do samostanowienia oraz ich prawa do kontrolowania w jak najszerszym zakresie swojego rozwoju gospodarczego, społecznego i kulturowego.

(2) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (8) Państwa członkowskie powinny regularnie składać sprawozdania z działań podjętych w celu wykonania rozporządzenia (WE) nr 1007/2009. Na podstawie tych sprawozdań Komisja powinna składać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania dotyczące wykonania rozporządzenia (WE) nr 1007/2009, w tym jego skutków dla społeczno-gospodarczego rozwoju Eskimosów i innych społeczności autochtonicznych.
- (9) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia nie może zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na jego rozmiary i skutki możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (10) Ze względu na zakres, w jakim kwestia handlu produktami z fok została uregulowana w rozporządzeniu (WE) nr 1007/2009 w brzmieniu zmienionym niniejszym rozporządzeniem, należy uchylić rozporządzenie Komisji (UE) nr 737/2010 ⁽¹⁾.
- (11) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1007/2009,

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1007/2009 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 dodaje się punkt w brzmieniu:

„4a) »inne społeczności autochtoniczne« oznaczają społeczności w niezależnych państwach, które uznawane są za autochtoniczne z uwagi na fakt, że pochodzą od ludów, które zamieszkiwały państwo lub obszar geograficzny, do którego zalicza się dane państwo, w okresie podboju lub kolonizacji lub wyznaczania obecnych granic państwowych, oraz które niezależnie od ich statusu prawnego zachowują niektóre lub wszystkie specyficzne dla nich instytucje społeczne, gospodarcze, kulturalne i polityczne;”;

2) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Warunki wprowadzania do obrotu

1. Wprowadzanie do obrotu produktów z fok dozwolone jest jedynie w przypadkach, gdy produkty te pochodzą z polowań prowadzonych przez Eskimosów lub inne społeczności autochtoniczne, pod warunkiem że spełnione są wszystkie następujące warunki:

- polowanie prowadzone jest tradycyjnie przez daną społeczność;
- polowanie prowadzone jest w celu utrzymania danej społeczności i przyczynia się do takiego utrzymania, w tym w celu zapewnienia żywności i dochodu potrzebnych do życia oraz trwałej egzystencji, i nie jest prowadzone głównie w celach handlowych;
- polowanie prowadzone jest w sposób, który odpowiednio uwzględnia dobrostan zwierząt, biorąc pod uwagę styl życia danej społeczności i cel polowania, jakim jest jej utrzymanie.

Warunki określone w akapicie pierwszym mają zastosowanie w czasie lub w miejscu przywozu importowanych produktów z fok.

1a. W momencie wprowadzania do obrotu produktów z fok, dołącza się do nich dokument poświadczający zgodność z warunkami określonymi w ust. 1 (zwany dalej »dokumentem poświadczającym«).

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 737/2010 z dnia 10 sierpnia 2010 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1007/2009 w sprawie handlu produktami z fok (Dz.U. L 216 z 17.8.2010, s. 1).

Dokument poświadczający wydawany jest na wniosek przez organ uznany do tego celu przez Komisję.

Takie uznane organy są niezależne, mają uprawnienia do wykonywania swoich zadań i podlegają kontroli zewnętrznej.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 przywóz produktów z fok jest również dozwolony w przypadkach, gdy ma on charakter sporadyczny i składa się wyłącznie z towarów przeznaczonych do użytku osobistego podróżnych lub ich rodzin. Charakter i ilość tych towarów nie może wskazywać na przywóz w celach handlowych.

3. Stosowanie ust. 1 i 2 nie może uniemożliwiać realizacji celu niniejszego rozporządzenia.

4. Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu doprecyzowania ustaleń administracyjnych w zakresie uznawania organów, które mogą poświadczać zgodność z warunkami określonymi w ust. 1 niniejszego artykułu, oraz w zakresie wydawania i kontroli dokumentów poświadczających, a także w celu doprecyzowania przepisów administracyjnych potrzebnych do zapewnienia zgodności z ust. 2 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 5 ust. 2.

5. Jeżeli istnieją dowody wskazujące, że polowanie na foki prowadzone jest głównie w celach handlowych, Komisja uprawniona jest do przyjęcia zgodnie z art. 4a aktów delegowanych w celu zakazania wprowadzania do obrotu produktów z fok pochodzących z takiego polowania lub ograniczenia ilości produktów z fok pochodzących z takiego polowania, które mogą być wprowadzone do obrotu. Szczególnie ważne jest, by przed przyjęciem takich aktów delegowanych Komisja działała zgodnie ze swoją zwyczajową praktyką i prowadziła konsultacje z ekspertami, w tym ekspertami z państw członkowskich.

6. Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu wydawania wskazówek technicznych zawierających orientacyjny wykaz kodów nomenklatury scalonej mogących obejmować produkty z fok będące przedmiotem niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 5 ust. 2.”;

3) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 4a

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 5, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 10 października 2015 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 3 ust. 5, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 3 ust. 5 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

4) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet ustanowiony na mocy art. 18 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 (*). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (**).
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
3. W odniesieniu do aktów wykonawczych przyjmowanych zgodnie z art. 3 ust. 4, w przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi (Dz.U. L 61 z 3.3.1997, s. 1).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).”;

5) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 5a

Informowanie

Komisja informuje społeczeństwo, w celu upowszechnienia wiedzy, oraz właściwe organy, w tym organy celne, o przepisach niniejszego rozporządzenia oraz o zasadach, zgodnie z którymi można wprowadzać do obrotu produkty z fok pochodzące z polowań prowadzonych przez Eskimosów lub inne społeczności autochtoniczne.”;

6) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

Sprawozdania

1. Państwa członkowskie przedstawiają Komisji do dnia 31 grudnia 2018 r., a następnie co cztery lata, sprawozdanie z działań podjętych w celu wykonania niniejszego rozporządzenia.
2. W terminie 12 miesięcy od końca każdego okresu sprawozdawczego, o którym mowa w ust. 1, Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wykonania niniejszego rozporządzenia. Pierwsze sprawozdanie zostanie przedłożone do dnia 31 grudnia 2019 r.
3. W sprawozdaniach przedkładanych zgodnie z ust. 2 Komisja dokonuje oceny funkcjonowania, efektywności i skutków niniejszego rozporządzenia pod kątem realizacji jego celu.”.

Artykuł 2

Rozporządzenie (UE) nr 737/2010 traci moc ze skutkiem od daty rozpoczęcia stosowania aktu wykonawczego, który ma zostać przyjęty zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1007/2009, w brzmieniu zmienionym niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 3

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 18 października 2015 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 6 października 2015 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

N. SCHMIT

Przewodniczący
